

BARCS és VIDÉKE

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Megjelenik hetenkint egyszer:
vasárnap.

Felolós szerkesztő és kiadó
Skribanek Géza.

Egész évre 8 kor. félévre 4 kor. negyedévre 2 kor.
Nyitótér sora 40 fillér
Hirdetések nagyság szerint

Két aratás.

A forró nyár közeledtével kettős aratásnak néz elébe a nemzet. Az egyik aratás a földé, szerte egész Magyarországon a határban a nép is gyűjti az élelmet, a ruháját, meg az adót. És szerte az ország iskoláiban most folynak a vizsgálatok, a fiatalság egy évvel idősebb, egy osztálylyal okosabb lett.

Még nem tudjuk az aratás eredményét, de annyit már hivatalosan megállapítottak, hogy — ha csak valami elemi csapás közbe nem jő — az nem marad alul a közepesnél. Néhol jobb, másutt gyengébb termés ígérkezik, de úgy általánosságban jó reménységgel eltelve néz a magyar szántóvető elébe az aratásnak. Az árakat sem lehet éppen rossznak mondani, a munkájának bérét megfogja kapni a gazda.

Az idén a megszokottnál nagyobb fontosságot kell tulajdonítani a jó aratásnak. Mert ennek eredményétől várja a magyar iparos és kereskedő a pangó üzleti élet föllendülését. Több mint két esztendő óta tart ez a pangás, mely oly bénító hatással volt mindenfelé az iparosra és kereskedőre, hogy már-már egy or-

szágos gazdasági csődnek előrevetett árnyékát látták azok, akik fekete szemüvegen keresztül szokták nézni a közállapotokat. Ez a sötétlítés, hála az Istennek nem volt megokolva, de szomorú volt a helyzet mindenesetre.

Most a tavasszal fellendült annyira-mennyire az üzleti élet, de ez nagyon kevés a multakban okozott sebek hegesztésére. Ezt csakis egy jó aratással lehet elérni — részben. Mert évek, jó évek, melyek egymás után következnek, kellenek ahhoz, hogy a hosszantartó üzleti pangás által okozott károk teljességükben megtérüljenek.

S midőn így egy kedvező aratás reményétől eltelve tekintünk a legközelebbi jövőbe, önkéntelenül is az eszünkbe ötlük a mind jobban erősödő agrár mozgalomnak az ipar és kereskedelem ellen törő irányzata. Amilyen örömmel látjuk a föld tulajdonosainak öntudatra ébredését, szervezkedését a közös érdekek védelmére, olyan aggodalommal halljuk a mind inkább erősödő agrár jelszavakat, melyek az ipari és kereskedelmi érdekek ellen ingerlik harezra a földtulajdonosokat.

Egyoldalú és rosszindulatu

politika az, mely harezra ingerli a parasztot a boltos-, a földbirtokost a gyáros ellen. Mert a nem földmivelők éppen oly fontos tényezői a haza vagyonának és vagyonosodásának, mint a földmivelők. Egyik osztály a másik nélkül sohasem boldogulhat, az egyik a másik után él és megfordítva. Ha diadalra jutnának az elfajult agrarizmus jelszavai, akkor igazán bekövetkezne a gazdasági csőd, amelyből aztán olyan társadalmi harez keletkezne, melynek vézes következményei messze hatnának Magyarország történetére.

Forró kívánságunk, hogy a remélhető aratás eredménye kielégítse és megbékítse a már hadsorokban álló gazdasági pártokat.

A másik aratás az iskoláké. Ez az idő forduló pontot képez sok diák életében. Ezekről a vizsgálatokról függ, hogy megmaradnak-e a pályán, melynek a diploma a végcélja, vagy más pályára lépnek, ahol a kéz munkája a szellemével párosulva segíti az embert az érvényesülésre.

Nem csak a fiuk gondja ez, hanem a szülőké és a tanároké is. A kötelességét lelkiismeretesen teljesítő tanárnak inkább

T Á R C Z A.

Vigadó a szomorú tanyához.

Arról beszélt az egész Rózsa-utca népe, hogy Gábor apó megbolondult. Ki hallott még olyat, koresmát építeni a temető mellé? Ugyan ki fog abba eljárni? Még gondolatnak is kegyetlen dolog a hallottak mellett dorbézolni. Az éltesebb asszonyok szörnyűkődtek, a fiatalabbak pedig szinte féltek Gábor apótól, a férfiak is esudálkoztak a merész tervén és csak az örökké részeg Spitz Tóni nem ütközött meg és egyre kiabálta, hogy ő neki bizony mindegy akárhol árulják is a pálinkát, megissza ő, ha kell, akár egy üres koporsóban is; csak olesó legyen és jó.

Gábor apó nem adott semmit az efféle beszédekre. Mosolygott magában s gondolta: tudja ő mit csinál. Csak ha nagyon faggatta egyik-másik jámbor

atyafia, hogy miért választotta éppen ezt a szomorú helyet — választolt hetykén cinikusan a kérdezőnek:

— Hát azért, hogy ha majd meghalok, közelebb legyenek a másik szállásomhoz.

Nem is háborgatták sokáig Gábor apót, lassankint minden ember elkerülte. Félték vele beszélni, nehogy czimboraságba kerüljenek az ördöggel.

A kis koresma pedig ott a temető szélén egyre épült. Szép fehérre voltak meszelve a falak, zöldre festve a zsáluk s mind a négy oldalán zöld repkény volt elültetve, hogy azok majd idővel körül-fussák, elborítsák az egész kis házat. A fekete czégtábla is nemsokára kint függött, melyre fehér betűkkel a következő volt felírva:

Vigadó

a

szomorú tanyához.

És csodálatos. Mindjárt az első napon, ahogy megnyitotta Gábor apó a kis koresmát, már jött bele vendég: öszülő

haju, szikár ember, a ki szó nélkül ült le egyik sarokasztalhoz, a honnan kilehetett látni a temetőbe, a sirkeresztekre. Kalapját mélyen szemébe huzva, csak úgy intett a koresmárosnak italtért, nem szólt egy szót sem.

A negyedik, ötödik pohárnál megszólalt:

— Koresmáros.

— Mivel szolgálhatok.

— Hogy jutott eszébe ide koresmát építeni.

— Hát tisztelt Uram, bizony nem tagadom, azért tettem, mert tudom, hogy sok a szerencsétlen, lelkibeteg ember a világon, a kinek jól esik az ilyen hely ahol még a kutya ugatása is ijesztőbb, fájdalmasabb mint másutt. Én bizony az emberek fájdalmára speculálok. . .

Az idegen szomorúan mosolygott, kezével intett megint bor után és csak annyit mondott:

— Igaza van.

Gábor apó terve fényesen bevált.

módjában van kiismerni a tanuló hajlamait és képességeit és ebből az ismeretből az a lelkiismereti kötelesség háramlik rá, hogy a válaszuton, a vizsgák előtt őszintén tárja fel a helyzetet a szülők előtt.

Az önök fia nem való a diplomás pályára, adják kézművesnek!

Ezzel az őszinte kijelentéssel be sok tanár, be sok embert mentett volna meg a keserű kenyértől, az elzüllesztől és hány szülőnek szerzett volna nyugalmat és megelégedést késő napjaikra!

A tanár, aki nem tesz így csak olyan súlyos mulasztást követ el, mintha valami fegyelmi mulasztást rónának fel bűnül. A hivatásának élő tanár ne csak az írott törvényt, szabályokkal szemben teljesítse kötelességét, hanem rója azt le a társadalommal szemben is, melyet ő nevel és a szülővel szemben is, aki benne feltétlenül megszokott bizni.

Őszintén szólván bizony kevés ilyen tanár van! Az óriási testület legtöbb tagját elfoglalja a maga küzködése s egzisztenciájának biztosítása s csak az iskolában, a padok között törődik a diákkal. Azután meg nem is ugy nevelik tanárainkat, hogy rászokjanak az önálló vélekedésre, a tanár csak olyan terhes munkának nézi munkakörét, mint a bürokrát hivatalnokai. Igaz, hogy van rá okuk, nem egy. Nehéz rajongani, ideálokat belevinni abba a munkába, amely hálátlan ugy anyagi, mint erkölcsi bér tekintetében. . . .

Mint minden esztendőben, aratunk most is; adja Isten, hogy jobban arassunk, mint a múlt évben.

Mikorra a fal tövébe ültetett zöld repkény felfutott a falakon, már akkor sokan ösmerték, a temető széli kis csárdát. A szomorúság tanyája volt az, a hova nem vigadni, de busulni, kétségbeesni jöttek az emberek. És bizony sokan voltak ilyenek, sokan a szerencsétlenek. Az örökké zajos világtól, a jókedvű vidám emberektől menekültek azok ide, a kik szerették a magányt és gyűlölték mindent a mi mosolygott. Egykor talán ők is boldogok voltak, nekik is voltak örömeik, de most beteg a testük, lelkük tönkretette azt kinek-kinek a maga boldogtalansága. Hogy mi volt? Ki tudná megmondani? De ha rájuk nézünk, leolvashatjuk sápadt arcukról, mélyen beesett, szemeikről, örökké ránczba szedett homlokokról, hogy nagy volt a szerencsétlenség, mely összezúzta lelküket és ide száműzte őket e helyre, e siralomházba, hol sír, zokog minden, hol az enyészet uralkodik mindeuén s az elmulás, a halál képe lebeg szüntelen előttük.

Mély esőnd van a kocsimában. Csak az ivás által okozott monoton zajhallatszik időről-időre. A nyitott ablakon be-belopódzik a pajkos szellő s megjelen-

Értekezlet.

A baresi közigazgatási járás törvénhat. bizottságának tagjai folyó évi június hó 15-én, d. u. fél 3 órakor értekezletet tartottak a baresi casinó helyiségében. Az értekezlet tárgya a Fenyőssy Ödön elhalálása folytán megüresedett baresi főszolgabírói állás betöltésének megbeszélése volt.

Az értekezleten elnökölt gróf Széchenyi Ferencz, a jegyzőkönyvet vezette dr. Piszár Antal. Az értekezleten jelen voltak a következő megyei bizottsági tagok: Széchenyi Ferencz gr., Széchenyi Géza gr., Tassy Flemér, Kis Molnár János, Horváth Miklós, Schmidt Fülöp, Kremzír Miksa, Klein József, Hoffmann Ferencz, Köhut Samu, Pronauer N., Meller Rudolf, Pajtás Fülöp, dr. Kronberger Adolf, Brodszky Károly, Szalay József, Priánke Sándor, Breuer Ferencz, Silberstein Lajos, Erdélyi János, Dorner Samu, Fuchs Adolf, Stauber Adolf, Szluha Béla, dr. Piszár Antal.

Ezekon kívül írásbelileg kifejezték az értekezlet határozatához való hozzájárulásukat Duchon Ödön és Skribanek Kálmán, Reiner Gyula, Krammerer Ferencz, Palkovits Sándor és Biringer Tivadar szóbeli megbizással.

Gróf Széchenyi Ferencz a közgyűlést megnyitván, következő indítványát terjeszti elő: „A baresi járás törvényhatósági bizottsági tagjai Fenyőssy Ödön elhalálása folytán megüresedett főszolgabírói állásra Sárközy György szolgabíró ur megválasztását kívánják, mint a ki jelen állását 3 éven át közmegelégedéssel töltötte be, és Fenyőssy Ödönnek hosszú betegsége alatt mint a főszolgabíró helyettese, ezen állásra való rátermettségét különben is bebizonyította. Sárközy megválasztása végett az értekezlet kérje fel a megye többi járásait is, miszerint törekvésben szavazatukkal támogatni szíveskedjenek.

Az értekezlet az indítványt egyhangulag elfogadta, és arról a vármegye ösz-

geti egyik másik legény kalapjába kötött gyászfátyolt. Most mélabús hangokat hoz be magával. A legények figyelnek.

— Lux perpetua luceat ei!

Az egész társaságból, mint egy kebelből törki a szó:

— Temetés jön. . .

Aztán sóhajok szállnak fel: Ez már nem szenved többet.

A temetés egyre közeledik, most már világosan hallható a pap erős, ajtatos szava:

— Lux perpetua luceat ei!

Mindnyájan abba hagyják az ivást, az ablakokhoz mennek, nézik — kit temetnek?

Fehérruhás kisirt szemü leányok hoznak virágokkal borított koporsót, melyen menyasszonyi koszoru van. Öreg, roskadt szülők — kiknek sirásuk fel-felhangzik — zokogó testvérek és jóbarátok kísérik. Leghátul, a többiektől pár lépésre elmaradva ballag egy hosszú legény az elhunyt vőlegénye. Feje lebeg megkövesült szemei érthetetlenül nézik a földet, dereka meggömbült, lábait csoszogva huzza maga után és kezei, mint két darab fa, élettelenül himbálódznak. — Pe-

szes bizottsági tagjait és Sárközy György szolgabíróit értesíteni elhatározta.

Ezzel kapcsolatban az értekezlet azon kívánságának is kifejezést ad, hogy a megüresedő szolgabírói állásra Lehner Vilmos tiszteletbeli szolgabíró választassék meg; ezen kívánságával együtt azon óhaját is nyilvánítja, hogy Lehner Vilmos Baresra helyeztessék.

Egyéb tárgy nem lévén, gróf Széchenyi a tagok éljenzése között az értekezletet bezárta.

Ezután Erdélyi János lakócsai esperes mondott lelkes szavakban köszönetet gróf Széchenyi Ferencz ömeltóságának, mint ezen értekezlet létrehozójának, egyszersmind kérve őt, hogy ezen a közügyek iránti lelkes érdeklődését, melyet eddig tapasztaltunk, a jövőben is tartsa meg járásunk számára. Ugyanennek az érzésnek adott kifejezést a tagok lelkes éljenzése, mely után az értekezlet tagjai szétoszlottak.

H i r e k.

— **Hitközségi nagygyűlés** volt vasárnap, e hó 9-én a baresi róm. kath. iskola helyiségében, Huber Gyula hitközségi elnök vezetése mellett. A közgyűlés első tárgya a templom gondnok megválasztása volt. A három kandidált közül Potenez helyett nagy szótöbbséggel Pintér József baresi polgárt választották meg. A közgyűlés másik tárgya a róm. kath. hitközség előjárósága által előterjesztendő szabályrendelet javaslat, a hitközségi járulékok mikénti fedezése és az iskola fenntartási költségek biztosítása körül forgott.

— **Eltávozás.** Fenyőssy Zoltán, a Bares-Drávavidéki Takarékpénztár több éven át volt buzgó hivatalnok a hó 15-én Baresről Pécsre távozott az ottani takarékpénztárhoz, hol gyakornoknak lett kinevezve. Helyét, mint pénztárnok, König Gusztáv tölti be, a tarnóczai ezementgyár volt vezetője.

dig hatalmas legény lehet, mert még így összetörve is jóval magasabb a többiekénél.

A szomorú menet lassan halad tovább, befordul a temető kapun, aztán elvész az esthomályban.

Gábor apó vendégei egyenkint hagyják oda az ablakot és ülnek ismét asztalhoz. Mindegyiknek egy a gondolata most. Pillanatra megfeledkeznek saját nyomorúságokról, kissé megkönnyebbült a lelkük. Felhangzik a szó egyik-másik ajkáról:

— Szegény legény.

— Szegény leány.

Gábor apó meggyújtja a kocsma mécsét, a mely — valószínűleg számításból — a hely hangulatához képest nagyokat pislog, gyenge sárga fényt terjeszt maga körül és még sápadtabbá, ijesztőbbé teszi az amugy is halvány arcokat. A poharak ismét megtelnek borral s a jelenlevők arcára megint ráül a kétségbeesett fagyos elszánt nyugalom.

A temetőszéli kis csárda ajtaján, hosszú logény dől be. A kalap hiányzik

— **Hittan vizsga.** Pénteken, a hó 14-én dlután 2 órakor volt a barcsi izr. hitközségi iskola katolikus növendékeinek hittan vizsgája tisztelendő Hajos Endre s. lelkész és Schapszon Géza igazgató-tanító előtt. A vizsgán jelen volt Breuer Ferencz iskolaszéki elnök, a szülők s több érdekelték nagy számmal. A növendékek úgy mint a félévi vizsgájukon, ez alkalommal is fényes eredményt tudtak felmutatni minden osztályban szép szabatos feleletükkel, meglátszik rajtuk a jó készség, a jó iskola. A kath. növendékeket nevezett iskolában Schapszon J. Géza igazgató-tanító oktatja a vallásban, s méltán dicséret illetheti őt a felmutatott szép eredményért. Hajos Endre s. lelkész teljes megelégedése után vizsga végeztével elismerő s buzdító szép szavakkal bucsuzott el a növendékektől.

— **Nagy szél.** Csütörtökön éjjel 12 óra felé sötét felhők közeledtek északi irányból városunk felé, s vihar szerű szél jelezte érkezésüket. Azt hittük, hogy a 2 hónapi szárazság után pusztító vihar száguld át felettünk a csendes eső helyett s féltünk a jégveréstől s az éjjeli vihar minden veszélyétől. Azonban a szélzúgás csakhamar megszűnt, a felhők is tova surantak felettünk, a nélkül, hogy csak egy-két cseppet sirtak volna le erre a szomjas földre. Éjjeli 2 óra után mégis pár percig tartó csendes záporosó esett, azonban ez csak a port verte el. Vajon meddig tart még e nagy szárazság, mely eddig is már annyi károkat okozott vidékünkön.

— **Halászlé Pilicán.** Neuhausz Mór piliczai vendéglős kerthelyiségében ma, vasárnap délután ismét vigalom lesz. Ugyanis a jó drávai halakat paprikásan és nyáron sütve igazi halászosan Halász József és Spolárics József drávai halászok készítik el. Ha pedig a mulatozó honpolgárokat a paprikás halászlé szomjuságra ingerelné, akkor majd segít a bajon Neuhausz Mór vendéglős az ő jó szomjuság oltó s kedvderítő boraival.

A csokonyai iparkör által a hó 9-én tartott műkedvelői előadás s táncmulatság — mint tudósítónk írja, — minden tekintetben igen jól sikerült, 184 kö-

fejéről, haja kuszált, arca krétafehér. Pár lépést támolog előre, lerogy egy székbe, miközben feje, mintha nem is tartozna testéhez, lezuhan az asztalra. A bennülők megösmernék: az a szerencsétlen ez, aki tegnap temette el menyasszonyát.

Gábor apó már ösmeri az ilyen vendégeket. Nem kérd semmit, szó nélkül nagy pohár bort tesz az idegen elé, ha az kiürül egy másikat, harmadikat. . . tizediket. . .

Az idegen pedig önti magába a bort. mintha azt az égő pokoli kint akarná vele eloltani, mely odabenn a keblét emésztí, marja.

A kis kocsma vendégei szálamommal nézik. Hallgatnak. Nagysokára megszólal közülök valaki:

— Megszaporodtunk hát megint egygyel.

Bus, szomorú hang válaszol rá:

— Vajjon meddig fog ez tartani?

Gábor apó pedig elégedetten dörzsölgeti kezeit, mosolyog magában s szól magához.

— Okos, okos gondolat volt. . .

Könyvi Elemér.

rona 20 fillér volt a mulatság jövődelm. A mulatságon felülfizettek: gróf Széchenyi Géza 20 K., gróf Széchenyi Ferencz 10 K., özv. Deszalné, Löwy Márkus Fehér Ferencz, Buzsáky József 2 K. Brodsky Károly 1 K. 20 fill., Domokos István 1 K., Löwy Adolf, Löwy Mór, Ravazdy József 80 fill., Buzsáky Károly, Vidik György, Bódi János, Szalóky Dániel, Németh Mátyás, Mester Ferencz 40 fillér, Tamás Illésné 20 fillér, összesen 45 K. 20 fill. melyért ezután is hálás köszönetet mond a csokonyai iparkör. Szigligeti „Liliomfi” című vígjátéka volt előadva, még pedig oly ügyesen, hogy jobb hírű vándorszínészeinknek is becsületére vált volna. Lichtnecker Mariska k. a. (Camilla), Huber Karolin k. a. (Erzsi), — Deák István (Szilvay T. gróf), Bartonicsek Ferencz (Liliomfi) és Márkus József (Gyuri) urak különösen kitűntettek magukat otthonosan, fesztenül forgóldotak a színpadon s a közönség szórakoztatására és derült hangulatban tartására nagyon ügyesen alakítottak. A többi szereplők is Szabó M. k. a., Rohrer Gizella k. a., ifj. Buzsáky J., ifj. Kappel J., Schvemmer I. és Tóth J. műkedvelők elég jól megállták helyeiket. Jövő vasárnap (június 16-án) ugyanezen darab a nevezett szereplőkkel olesőbb beléptidij mellett még egyszer előadatik. Erdemes lesz megnézni! Minden dicséret megilleti Csokonya községi kis társadalmát, hogy jótékony czélokra tartott előadásokon, majálison, táncestélyeken osztály- és rangkülönség nélkül megjelenik és szíves áldozatkészségével támogatja közhasznú vállalkozásaiban úgy az iparkört, mint a polg. olvasókör tagjait stb.

Irodalom.

— **A reformáció világrendítő.** viláगतalakitó mozgalmanak nagyon soká nem találkozott magyar történetirója. Pedig e szellemi nagy mozgalmak nálunk igen jelentékeny szerepet vitt s Magyarországon mindjárt terjesztése első idején ottthont és hazát talált. Józán tételei találtak a magyar faj józan felfogásához, a nemzeti nyelv használata az elnyomatással terhes nehéz időkben nemzetiségünk egyik védbástyájává tette, annyira, hogy magyar vallás lett a neve. Politikai ellenségeink ellenszenve is csak megszerettette velünk ezt az új vallást, melynek egyszerűsége szomorú sorsunkhoz illett s melynek papjai és tanítói annyi sivár század után egy új, szabadabb tudomány gyümölcseit hozták magukkal Nyugot protestáns iskoláiból, Luther, Melancthon, a rotterdami Erasmus mind találtak követőkre Magyarországon s a magyar szellem régebben aligha fejlett és bontakozott ki oly gazdagon és hatalmasan, mint a reformáció és ellenreformáció örökös sorban egymásra zuduló vitairatáiban. Ez iratok nyers czimeiben a magyar szellem erős, kiméletlen, szinte durva meggyőződése nyilatkozik és az erélyes szigorú hit elterjedését első sorban ezen erős és szigorú meggyőződésnek köszönheti. Az új hitnek épen úgy voltak apostolai nálunk, mint 500 év előtt a másíknak s mint annak voltak szentjei, ennek is vannak ihletett patronái. A hatalmas asszonyok, a kik váraik és udvar házaik ajtaját megnyitják az egyszerű predikátoroknak, ezeknek az udvarházaknak belsőjében az új hit erős és erélyes védőit nevelik gyermekeikben. Lorántffy Zsuzsanna egy hatalmas jezsuitával maga állt perbe. Levelezéseiben vitatkozik az új hit és régi hit tételeiről, az erélyes magyar asszonynak és matronának lélekemelő mintaképe.

A külföldi és magyar reformáció keletkezéséről és terjedéséről szól a Nagy Képes Világtörténet 119--120. füzete.

A 12 kötetes nagy munka szerkesztője dr. Marczali Henrik, egyetemi tanár, az VII. kötetnek egyszersmind szerzője is. Egy-egy kötet ára diszes félbörk-

tésben 16 K. füzetenkint is kapható 60 fillérré. Megjelen minden héten egy füzet. Kapható a kiadóknál (Révai Testvérek Irod. Int. Részvénytársaság Budapest, VIII., Üllői ut 18. sz.) s minden hazai könyvkereskedés útján.

Csarnok.

Fürdői levél.

Kirándulás Königsward-ra.

Königsward, 1901. június 17.

Palota mellett kunyhó; ott a tudomány és a művészet, itt az örök természet fenséges alkotása. Az az igazi világfürdő teljes nagyszerűségével pompájával és zajával; ez a csendes klimatikus gyógyhely természeti bájjával; oda szórakozni, mulatni; ide üdülni, pihenni, jönnék.

Königsward alig egy és fél órányira fekszik Marienbadtól, és talán ép ez a közelség okozója annak, hogy e kies fekvésű fürdőhely nem lehet azzá, amivé fekvése és gyógyforrásai folytán megilletné. Az óriás nem hagyja maga mellett a törpét felnőni.

Amint Marienbadot elhagyjuk, mindjárt a „Wald-Quelle”-nél gyönyörű sűrű fenyves erdő közepette visz Königswardba. A fenyvesekből kiáradó balsamos illat szinte az egész testet átjárja, és mintegy kedves kábítólag hat az egész szervezetre. Az ut azután hegyoldalt halad, egy felől óriási szikla tömeggel szegélyezve, más oldalról nyílt szabad kilátást hagyva mérföldekre. Azt a panorámát, amit ez a kilátás nyújt, leírni nem lehet, azt csak látni kell, fogalma erről csak annak lehet, aki Sweicz vagy Déltiről hegyes vidékeit bejárta és alkalma volt a természet csodás alkotásaiban gyönyörködni. Az ember szeme előtt elterülő óriási völgykatlanban tisztán kivehetők az egyes faluk, templomjaikkal, patakjaikkal, sőt egész a bajor határig tiszta a kilátás.

Ezen az uton haladva, lelkünket önkéntelenül is hatalmába keríti és elbűvöli a természet e fenséges alkotásának varázsa és a majd itt majd ott felbukkanó szebbnél-szebb természeti tünemények hatása folytán fogva tartja.

Maga Königsward, nem sok látnivalót nyújt. Az egész csendes, a nyugalmat igénylő emberek számára teremtett hely jellegét mutatja.

Forrásai közül első sorban a „Richard” forrás érdemel figyelmet, mely kellemes ízénél fogva, üdítő itallal szolgál, és nagy mennyiségben küldetik szét a világ minden részébe.

Nem kevésbé fontos, gazdag vastartalmánál fogva a „Victor” forrás, melyet verszegényeknél jó hatással használnak. A fürdőhely, viszonyaihoz képest elég szépen van berendezve, van kényelmes és diszes gyógyterme, hideg víz, nemkülönben ásvány viz fürdője, 1-2 vendéglője — csak a mi a fő — nincs vendéglője. — Betértünk egyik vendéglőbe, hol azonnal megkérdeztem, mennyi a fürdő vendég — mert megjegyzem, egy órai séta közben egygyel sem találkoztam. — A pincér egész büszkén tudomásomra adta, hogy már 30-an vannak — a szomszédban 3500-an — azonban autentikusabb információ alapján (a levélhordótól) megtudtam, hogy még csak 5 a vendégek száma; ez nem restelte bevallani, vigasztalódva azonban azzal, hogy július havában még 200-an is szoktak lenni, ugyanakkor a szomszédban majdnem 15.000-en.

De ezek úgy látszik szerényebbek és megelégednek kevéssel is.

Pedig kár, mert Königsward e vidék egyik legnagyobb szerű panorámája és bizony megérdemelné, hogy tömegesebben keressék fel.

Hercog Andor.

Borbély és fodrász

tanoncznak

egy 13—14 éves jó
házból való fiu fel-
vétetik

Steinerth Zsigmond

borbély és fodrász termében

Barcson.

Fischer Antal

puskaműves és mechanikus

Barcson.

Nagy városokban
szerzett sok évi ta-
paszlatok után a-
jánlja magát min-
dennemű kerékpárok
és varrógépek javi-
tására, villanyesen-
getyűk felszerelésére
s minden e szakba
vágó munkák pontos
elkészítésére.

**Kerékpárok és varrógé-
pek egyes alkatrészei
raktáron tartatnak.**

Dr. Tolnai Vilmos

sanatoriuma és vizgyógyintézete **Pécsett, a sétatéren.**
Az intézetben minden a vizgyógyomódhoz tartozó eljárás

Priessnitz és Kneipp
rendszer szerint végeztetik.

Alkalmazásba jó még **massage, villanyozás** továbbá
vaslápsó- fenyő- halleini anyalugsó kén- szénsavas és
villanyos fürdők.

Elkülönített gőzfürdők.

Az intézetben az orvosi tudomány egyik legújabb
vivmánya található

a villanyos fényfürdő,
mely rheuma, ischias és elhízás ellen kitűnő hatásu.

Belégző osztályok, só, fenyő és lignosulfit belégzésre.

Idegen szobák pensióval és anélkül.

Gondos orvosi felügyelet.

☛ **Mérsékelt árak.** ☛

Egész éven át nyitva.

Prospektus bérmentve.

4-5

**Minden
háziasszony
és anya**

üdvözölhető, aki az egészség,
takarékoság és jóízre való
tekintetből a Kathreiner-féle
Kneipp-maláta kávé (mely
csak az ismert eredeti cso-
magokban valódi) használja.

Nyom. Skribanek G.-nál Barcson,